

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/9/2016
Identifikačné číslo spisu:	5707011036
Dátum vydania rozhodnutia:	08.02.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Hatala
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5707011036.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba na neverejnom zasadnutí konanom 8. februára 2016 v Bratislave v trestnej veci obvineného H. F., rod. T. pre zločin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. e/ Tr. zák. a iné Trestného zákona, o dovolaní obvineného proti rozsudku Okresného súdu Martin z 10. júna 2011, sp. zn. 12 T 121/2007, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 29. februára 2012, sp. zn. 2 To 113/2011, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného H. F., rod. T. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Martin z 10. júna 2011, sp. zn. 12 T 121/2007, bol obvinený H. F. rod. T. uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho zločinu krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. e/ Tr. zák., čiastočne v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a z pokračovacieho prečinu poškodzovania cudzej veci v spolupáchateľstve podľa § 20, § 245 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, ako je uvedené v skutkovej vete výrokovej časti rozsudku.

Za to bol H. F.-T. odsúdený podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 37 písm. h/, písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd zaradil obvineného na výkon uloženého úhrnného trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Proti vyššie citovanému rozsudku podal odvolanie obvinený, o ktorom rozhodol Krajský súd v Žiline uznesením z 29. februára 2012, sp. zn. 2 To 113/2011, takým spôsobom, že podľa § 319 Tr. por. zamietol jeho odvolanie.

Proti obom spomínaným rozhodnutiam podal dňa 22. apríla 2015 na Okresný súd Martin obvinený F.-T.

prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. Kataríny Turanskej dovolanie, kde ako dovolací dôvod označil dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Podľa názoru obvineného bolo jeho právo na obhajobu porušené zásadným spôsobom v dôsledku toho, že v dobe spáchania skutkov trpel toxickou psychózou, čím bola jeho schopnosť obhajovať sa obmedzená.

Na základe vyššie uvedeného preto obvinený navrhol, aby najvyšší súd ako súd dovolací vyslovil rozsudkom, že bol porušený zákon a prikázal, po zrušení napadnutých rozhodnutí, aby prvostupňový súd vec opätovne prerokoval.

Dňa 20. mája 2015 bolo na súd prvého stupňa doručené i písomné vyjadrenie prokurátora príslušnej okresnej prokuratúry k podanému dovolaniu, podľa názoru ktorého je rozhodnutie okresného súdu i odvolacieho súdu správne a zákonné. Obvinený nikdy počas trestného konania nenamietal svoju údajnú drogovú závislosť, nevznikli žiadne pochybnosti o jeho pričetnosti a uvedenú skutočnosť nenamietal ani pri predchádzajúcich dvoch dovolaniach, ktoré mu NS SR odmietol.

Poškodení sa, napriek výzve, k dovolaniu obvineného nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že toto bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1, veta prvá Tr. por., keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Obvinený mal prevziať uznesenie odvolacieho súdu 2. apríla 2015 cestou splnomocnenca, pričom dovolanie podal cestou advokátky až 22. apríla 2015, z čoho sa dá predpokladať, že nebolo podané v trojročnej lehote. Dovolací súd však nemal jednoznačne preukázané, kedy si rozhodnutie skutočne prevzal, tak vychádzal v pochybnostiach v jeho prospech a považoval ho za podané včas.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Podľa § 374 ods. 3 Tr. por. v dovolaní možno uplatňovať ako dôvod dovolania aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených pochybení, pričom má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Pokiaľ ide o vyššie spomínanú viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené, tak tu treba poznamenať, že táto sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por.

Z toho potom vyplýva, že v prípade, ak chybám, vytýkaným v podanom dovolaní v zmysle § 374 ods. 1 Tr. por. nezodpovedá dovolateľom označený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., ani iný dôvod dovolania uvedený v tomto (naposledy uvedenom) ustanovení, dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 382 písm. c/ Tr. por. alebo zamietne podľa § 392 ods. 1 Tr. por., bez toho, aby zisťoval inú chybu napadnutého rozhodnutia alebo konania, ktorá by zodpovedala právnomu dôvodu dovolania označenému dovolateľom v zmysle § 374 ods. 2 Tr. por.

Čo sa týka dovolania obvineného F.-T., tak tu je treba uviesť tú skutočnosť, že ním uvádzané výhrady spadajú pod uplatnený dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Ďalej najvyšší súd zdôrazňuje, že ako podmienku pre použitie dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zákon stanovuje vytýkanie v dovolaní uvádzaných pochybení najneskôr v odvolacom konaní (za predpokladu, že tieto boli dovolateľovi známe už v pôvodnom konaní), a preto bolo potrebné najskôr preskúmať predložený spis z tohto pohľadu.

Obvinený túto okolnosť nenamietal ani na hlavnom pojednávaní, ani v rámci odvolania, ba ani v predchádzajúcich dvoch dovolaniach, ktoré boli odmietnuté tunajším súdom.

Nakoľko najvyšší súd zistil, že vyššie spomenutý zákonný predpoklad (§ 371 ods. 3 Tr. por.) v danom prípade splnený nebol, keďže na údajné porušenie práva na obhajobu okresným súdom obvinený prvýkrát poukázal až v predmetnom dovolaní, nemohol rozhodnúť inak, ako je uvedené v enunciiate tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.